Bylo to kruté pro začátek. Učitel nechtěje se vydati v nebezpečí úrazu nějakému u dětí, které, zvláště malé, byly vydány při stoupání po schodech do místnosti, musel nahoru i dolů děti snášeti. V místnosti samé pak vydáni byli neustálému průvanu neboť všechna čtyři okna byla beze skla. Němci zdejší veřejně pokřikovali na učitele a tropili si žerty jak umístěna jest česká škola, že prý bude museti si jíti k Masarykovi, aby jim dal místnost pro školu. Takový byl počátek naší školy - věru prasnutný. Veškeré urgence a volání učitele o nápravu u úřadů byly marné. Jedině příroda byla milosrdná, že po celý měsíc září bylo teplo. Přišel říjen a s ním ranní mrazy. Tu opravdu bylo těžko mysliti na budoucnost školy při téhle místnosti. Proto obrátil se správce školy na poslanecké kruhy, by zakročily u ministerstva škol. a nár. osvěty by uspíšeno bylo vyřízení místnosti nové. Konečně koncem října 1921 byla vyklizena Fr. Denksem obydlená místnost (I.) v čp. 45. Vyhozena příční zeď z této a upravena pro třídu, takže právě 29. října 1921 přestěhovali jsme se do této nové místnosti, kam mohli jsme si vzíti i skříň a j. věci, které dříve musely býti u p. Nekováře na chodbě. Tak byla získána místnost lépe vyhovující pro třídu.

Stejně tak, ba hůře bylo s bytem pro správce školy. Pro první čas nemohl se učitel nastěhovati do bytu, t. j. do místnosti v čp. 4, poněvadž tam vyučoval, proto byl nucen vzíti zavděk ubytováním v rodině p. Nekováře, tehdy 14 tičlenné. Po přestěhování třídy do místnosti v čp. 45, byla tato místnost uvolněna, ale nebylo tam možno při podzimních mrazech případně i zimních bydleti. Oprava, kterou mělo provésti na svůj účet ministerstvo škol. a nár. osvěty, byla by vyžadovalo několika tisícového nákladu, aby mohla místnost býti způsobilá k obývání. Proto i nadále musel správce školy bydleti v rodině p. Nekováře, což trvalo celý školní rok 1921-22.

Rok 1921-22.

Počátek školního roku, prvního to roku trvání a otevření zdejší české školy, byl, jak bylo již uvedeno v předešlé kapitole, tichý, ale přece jenom radostný jak pro zdejší Čechy, tak jejich děti. Dne 30. srpna 1921 proveden byl učitelem Polánkem zápis, při němž se přihlásilo 15 dětí (jména v předešlé kapitole). Při soupisu žáků v r. 1919 bylo zapsáno 35 žáků. Úbytek 20 dětí nutno přičísti jednak zdlouhavému jednání k otevření školy se strany úřadů a ještě více útokům zdejších Němců, kteří za každou cenu chtěli znemožniti její zřízení a trvání. Proto mnohé děti zůstaly v německé škole, aby rodiče nebyli vyhozeni z práce. Počátek škol. roku. Zápis.

První vyučování počala v místnosti určené pro byt učitele v domě čp. 4. Vyučování bylo opravdu těžké. Z jmenovaných 15 dětí (resp. později 16) mimo dvou děvčat nerozuměly ani slovo česky, takže první dny v české škole musely býti věnovány jedině jazykovému vyučování. Poněvadž dle nějakého rozvrhu hodin naprosto nebylo možno se říditi, zavedl učitel jakousi volnou školu, kdež mimo jazykového vyučování a s ním zároveň spojenými počty, zabývali se žáci hlavně kreslením, ruč. pracemi a pod. Tím získán zájem a vyuč. spělo lépe k svému cíli. Vyučování.

Vedle toho pořádány pravidelné čtrnáctidenní schůze českých rodičů, kdež vedle záležitostí dospělých, bylo učitelem referováno a rodiči debatováno o postupu vyučování jakož i jiných školních věcech, takže udržován tu stále kontakt učitele s rodiči a dětmi. Mimo to pořádány občas besídky rodičů a jich dětí, čímž bylo nejvíce získáno porozumění u obou stran. Schůze rodičů.

Dne 8. května 1921 uspořádána schůze českých rodičů, při níž po proslovu učitele Polánka o poslání české školy v našem území zvolen byl místní školní výbor: Členové: František Nekovář, rolník v Žíželicích čp. 43, Bohumil Malec, rolník ve Velichově a František Polánek, správce školy. Náhradníci: Matěj Jelínek, želez. strážník v Žíželicích a Alois Holý, strojník ve Velichově. Dne 16. května 1921 Místní škol. výbor.